

22 ספטמבר, 2013

נכבדי,

הנידון: חופשה לעובד ודמי חופשה

חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, מקנה לעובד את זכאותו לימי חופשה. הזכות קוגנטית כלומר הזכות גוברת על כל הסכם אחר. אורך החופשה השנתית, לפי חוק חופשה שנתית, הינו:

14 ואילר	13	12	11	10	9	8	7	6	5	1-4	שנות ותק בעבודה
28	27	26	25	24	23	22	21	18	16	14	זכאות לימי חופשה
20	20	20	19	18	17	16	15	14	12	10	זכאות לימי חופשה- 5 ימים בשבוע (נטו)
24	24	23	22	21	20	19	18	16	14	12	זכאות לימי חופשה- 6 ימים בשבוע (נטו)

א. אופן חישוב הזכאות לימי חופשה:

1. זכאות החופשה מחושבת על בסיס שנתי בהתאם למספר הימים בהם העובד עבד באותה שנה.

2. כאשר מתקיימים יחסי עובד מעביד במשך כל שנת העבודה -

אופן חישוב הזכאות	זכאות בימים	ימי עבודה בפועל בשנת העבודה
על פי הטבלה שלעיל - הזכאות מלאה.	מלאה	לפחות 200 יום עבודה
(זכאות מלאה ע"פ ותק X ימי עבודה בפועל) 200	חלקית	פחות מ- 200 יום עבודה

3. כאשר מתקיימים יחסי עובד מעביד בחלק משנת העבודה –

אופן חישוב הזכאות	זכאות בימים	ימי עבודה בפועל בשנת העבודה
על פי הטבלה שלעיל – זכאות מלאה.	מלאה	לפחות 240 יום עבודה
(זכאות מלאה ע"פ ותק X ימי עבודה בפועל) 240	חלקית	פחות מ- 240 יום עבודה

- ב. החופשה תהיה רציפה אך בהסכמת העובד והמעביד ניתן לחלקה ובלבד שפרק אחד יהיה לפחות 7 ימים. כלומר החופשה בשנה תכלול מנוחה שבועית של העובד.
- ג. אין אפשרות לצבור חופשה שנתית למעט 7 ימים אשר יעברו משנה אחת לשניה.
- ד. פדיון ימי חופשה אפשרי רק במקרה של סיום יחסי עובד ומעביד.
- ה. הימים שלא יובאו במנין ימי-החופשה:
1. הימים בהם שירת העובד שירות-מילואים לפי חוק שירות-בטחון, תש"ט1949.
 2. ימי-חג שאין עובדים בהם, אם על פי חוק ואם על פי הסכם או נוהג - להוציא ימי המנוחה השבועית.
 3. ימי חופשת-לידה.
 4. הימים שבהם אין העובד מסוגל לעבוד מחמת תאונה או מחלה.
 5. ימי - אבל במשפחה, שמטעמי דת או נוהג אין העובד עבד בהם.
 6. ימי שביתה או השבתה.
 7. ימי הודעה מוקדמת לפיטורים, אלא אם עלו על ארבעה-עשר ובמידה שעלו.

ו. שווי יום חופשה - ס' 10 לחוק קובע כי "שכר העבודה הרגיל" הוא כל תמורה המשתלמת לעובד על ידי המעביד בעד שעות העבודה הרגילות, כלומר "שכר העבודה הרגיל" אינו כולל נסיעות, שעות נוספות, בונוסים ועמלות חד-פעמים, מאידך יש לכלול בונוסים ועמלות קבועים (בדומה לשכר לפצויי פיטורים).

ז. אחריות למתן חופשה שנתית - בפסיקה נקבע כי האחריות והחובה למתן החופשה כמו גם מועדה חלה על המעביד ובתאום עם העובד.
חופשה של שבעה ימים או יותר - יש לתאם עם העובד לפחות 14 יום מראש.
יום חופשה אחד - ניתן לעובד זכות לבחור את מועדה.
יום חופשה אחד - ניתן לעובד זכות לבחור את מועדה אך בלבד שתכלול בס' 5 לחוק חופשה שנתית ויודיעה על כך 30 יום מראש (המדובר בימי חג של כל הדתות ובימים סמליים למדינת ישראל ובינלאומיים).

* במידה וחלו ימים מן האמורים לעיל בימי-החופשה, יראו את החופשה כנפסקת לאותם הימים, ויש להשלימה ככל האפשר תוך אותה שנת-עבודה.

בכבוד רב,

ששי זכאי,

רואה חשבון (משפטן)

